

[Jytte Andersen]

tisk sådan, at socialministerens forslag er 217,7 mill. kr. dyrere end det socialdemokratiske forslag. Og det er ikke bare Forældreforeningen FOLA, der for egen regning og risiko har lavet den beregning. Den er også godkendt i Socialministeriet, der siger, at der er hold i de beregninger. Ikke alene er det altså for dårligt, det er også for dyrt at løse det på den måde.

Jeg vil gerne takke hr. Carsten Andersen for støtten. Jeg forstod, at der var lidt uenighed om aldersgruppen, og det kan vi naturligvis snakke videre om i udvalget og prøve at nå til enighed om.

Til fru Aase Olesen, som var principielt enig både i foråret og nu, vil jeg gerne sige, at det jo har været så som så med udvalgsarbejdet. Vi havde debatten en af de sidste dage i maj måned. Vi har fået svarene i løbet af sommeren, og det er ikke nogen kritik af socialministeren eller nogen andre for den sags skyld, men forslagene falder jo væk, i det øjeblik vi starter en ny folketingssamling, og derfor har vi valgt at genfremsætte forslaget og få en fornyet debat.

Hvad angår efterlysningen af vores anvisning af finansieringsmuligheder, havde vi faktisk indbygget 300 mill. kr. i vores ændringsforslag til finansloven netop til dette formål. Vi har altså i vores finanslovsforslag, som Folketinget er bekendt med havde balance imellem udgifter og indtægter, medregnet forslaget til en finansiering af dette forslag.

Mon ikke vi kunne nå frem til en højere grad af enighed, når vi nu har næsten en hel samling foran os?

Det, der har været afgørende for os, er at få præciseret, at der er flertal for denne holdning – den holdning findes i øvrigt også på det svenske arbejdsmarked – og derfor synes jeg, når alt kommer til alt, at det har været en god debat.

Hr. Kofod-Svendsen siger, at børnene er et fælles ansvar, det er ikke kun et ansvar, som arbejdsmarkedets parter skal tage sig af, men det er også et politisk ansvar at sikre børnene nogle opvækstvilkår, som er rimelige, og som giver trykthed, og lige præcis tryktheden er nok det, der er allermost afgørende, når et barn er sygt.

Til allersidst tak til hr. Tinning. Jeg har forstået, at der er fuld tilslutning også ud fra den betragtning, at VS på et tidligere tids-

punkt har fremsat forslaget, så der skulle ikke være nogen problemer i at nå til enighed mellem SF, VS og Socialdemokratiet. Jeg har derfor endnu ikke opgivet håbet, hr. arbejdsminister, om at få overbevist det brede flertal om, at syge børn også er et politisk ansvar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om ændret og styrket Bedriftssundhedstjeneste (BST).

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 25/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Folketinget kender min og regeringens positive holdning til bedriftssundhedstjenesten og den indsats, som bedriftssundhedstjenesten gør. Folketinget er også bekendt med, at det er regeringens holdning, at bedriftssundhedstjenesten bør udbygges, så vi er i vores udgangspunkt enige.

Jeg håber, vi også er enige om det næste, nemlig at hvis vi skal lave en virkelig effektiv og ordentlig indsats på arbejdsmiljøområdet, herunder inden for det område, som bedriftssundhedstjenesten dækker, er der behov for, at det sker i samarbejde med og i overensstemmelse med arbejdsmarkedets parter.

Da vi sidst havde et tilsvarende forslag til behandling, henviste jeg til, at der var et udvalgsarbejde i gang. Jeg håbede, at dette ud-